

कविर्भार्गवः। पवमानः सोमः। जगती।

अचोदसौ नो धन्वन्त्विन्दवः प्र सुवानासौ बृहद्विवेषु हरयः।

वि च नशन्न इषो अरातयोऽर्यो नशन्त सनिषन्त नो धियः ॥ ९.०७९.०१

नः- अस्माकम्। इन्दवः- क्लेदनशीला रसाः। अचोदसः- चोदनारहिताः विरामयुक्ता इति भावः।
बृहद्विवेषु- महत्सु दिनेषु महतीषु दैवीप्रज्ञासु। प्र- प्रकर्षेण। सुवानासः- निष्पन्नाः। हरयः-
आकर्षकाः सन्ति। नः- अस्माकम्। इषः- सत्सङ्कल्पस्य। अरातयः- अन्तरायाः। वि नशन्-
विनश्यन्तु। अर्यः- अस्मद्विपवश्च। नशन्त- विनश्यन्तु। नः- अस्माकम्। धियः- चित्तधारणाः।
सनिषन्त- संभजन्तु ॥१॥

प्र णो धन्वन्त्विन्दवो मदच्युतो धना वा येभिरर्वतो जुनीमसि।

तिरो मर्तस्य कस्य चित्परिहृतिं वयं धनानि विश्वधा भरेमहि ॥ ९.०७९.०२

येभिः। अर्वतः- प्राणस्य। धना- संपदः। जुनीमसि- प्राप्तुमः। कस्यचित् मर्तस्य- मनुष्यस्य।
परिहृतिम्- परिबाधाम्। तिरः- तिरस्कुर्वन्तः। वयम्। विश्वधा- विश्वधारणशीलाः। धनानि-
संपदः। भरेमहि- बिभृयाम। तेभिः। मदच्युतः- हर्षस्त्रावकाः। इन्दवः- हृदयस्पर्शिनो रसाः। नः-
अस्मदर्थम्। प्र- प्रकर्षेण। धन्वन्तु- सरन्तु ॥२॥

उत स्वस्या अरात्या अरिर्हि ष उतान्यस्या अरात्या वृको हि षः।

धन्वन्न तृष्णा समरीत ताँ अभि सोम जहि पवमान दुराध्यः ॥ ९.०७९.०३

उत- अपि च । स्वस्या- आत्मनः । अरात्याः- रिपोः । अरिः- रिपुः । हि- खलु । सः- असौ
सोमः । उत- अपि च । अन्यस्याः- परस्य । अरात्याः- रिपोः । वृकः- नाशकः । हि- खलु । सः-
असौ । धन्वन्- मरुदेशे । तृष्णा न- तृष्णेव । तान्- रिपून् । अभि- अभितः । समरीत- सोमः
प्राप्नोति । पवमान सोम । दुराध्यः- दुराराध्यः सन् । जहि- रिपून् बाधस्व ॥३॥

दिवि ते नाभा परमो य आददे पृथिव्यास्तै रुरुहुः सानवि क्षिपः ।

अद्रयस्त्वा बप्सति गोरधि त्वच्यशप्सु त्वा हस्तैर्दुहुर्मनीषिणः ॥ ९.०७९.०४

यः । परमः- श्रेष्ठः । ते- तवांशः । नाभा- मुख्यप्रदेशे । दिवि- चिदाकाशे सन् । आददे- हविरादत्ते ।
ते- तस्या ता धाराः । क्षिपः- अवतरणशीलाः । पृथिव्याः सानवि- भौमभोगस्योत्कृष्टस्थानेपि ।
रुरुहुः- रोहन्ति । गोः त्वचि- चिद्रश्मिरूपे । अद्रयः- ग्रावाणः पर्वता वा स्थैर्यप्रतीकाः । त्वा-
भवन्तम् । बप्सति- अनुभवन्ति । अप्सु- जीवोदकधारासु । त्वा- भवन्तम् । हस्तैः-
करोपलक्षितशोभनकर्मभिः । मनीषिणः- मेधाविनः । दुहुहुः- दुहन्ति ॥४॥

एवा त इन्दो सुभ्वं सुपेशसं रसं तुञ्जन्ति प्रथमा अभिश्रियः ।

निदंनिदं पवमान नि तारिष आविस्ते शुष्मो भवतु प्रियो मदः ॥ ९.०७९.०५

एव- एवम् । इन्दो- क्लेदनशील रस । ते- तव । सुभ्वम्- सुजातम् । सुपेशसम्- सुरूपिणम् ।
रसम् । प्रथमाः- मुख्याः । अभिश्रियः- अभिश्रयन्त उपासकाः । तुञ्जन्ति- प्रेरयन्ति । पवमान-
पुनान । निदंनिदम्- सर्वान्निन्दकान् निन्दाभावनानि वा । नि- नितराम् । तारिषः- विनाशय । ते-
तव । प्रियः- अस्मत्प्रेमपात्रम् । मदः- हर्षात्मकम् । शुष्मः- बलम् । आविः भवतु-
आविर्भवतु ॥५॥